

РЕШЕНИЕ

№ 4511

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Галин Несторов

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разгледа дело номер **4542** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Д. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. ‘Р.’ № 35, против решение от 10.12.2012 г., по н.а.х.д. № 16368/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 77028/25.07.2011 г., издадено от началник административно-наказателна дейност в отдел ‘Пътна полиция’ при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания: ‘глоба’ в размер на 20.00 лв., на основание чл.185, във вр. с чл.20, ал.1 ЗДвП; и ‘лишаване от право да управлява МПС’ за срок от 2 месеца и ‘глоба’ в размер на 100 лв, на основание чл.175,ал.1, т.5, във вр. с чл.123, ал.1, т.3,б. ‘в’ от ЗДвП.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 и т.2 НПК. Касаторът оспорва квалификацията на деянието като се твърди, че посочената разпоредба не съответства на фактите, посочени в АУАН и НП. Не се установявало по несъмнен и безспорен начин извършването на посоченото в акта нарушение, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства в подкрепа на установената фактическа обстановка в НП и АУАН - реализиране на

ПТП с попътно движещия се отляво автомобил, каквато обстановка излага в показанията си св. Р., участник в същото произшествие. Иска се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно и на НП.

Ответникът по касация - СДВР, не е представяван в съдебно заседание и не е изразило становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 4-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка - на посочените в същите място дата и час.

На мястото на произшествието е изготвен протокол за ПТП и скица и въз основа на тях, както и на подписаните от двамата участници декларации, било образувано административно-наказателно производство срещу жалбоподателя, като С. К. К., заемащ длъжност "технически сътрудник" в група "АНД" при ОПП- СДВР е съставил АУАН № 035507/07.07.2011 г. за нарушения по чл.20, ал.1 и чл.123 ал.1, т.3,б. "в" ЗДвП. Актът е съставен в присъствието, но не е връчен лично на нарушителя, поради отказ, удостоверен с подпис на свидетел. Въз основа на съставения акт при идентично описание на двете нарушения и посочване на правната им квалификация, на 25.07.2011 г. е издадено обжалваното НП, с което е ангажирана отговорността на нарушителя, като са му наложени наказания "глоба" в размер на 20.00 лв., на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП; и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 месеца и "глоба" в размер на 100 лв, на основание чл. 175,ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП.

Въззивният съд е приел, издаването на АУАН от компетентен орган. Видно от фактите, актът за установяване на нарушението е съставен от лице, заемащо длъжност "технически сътрудник". Пред въззивната инстанция не са представени доказателства, че актосъставителят е имал компетентност да състави процесния АУАН. Съгласно 189, ал. 1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Не е достатъчно обаче само актосъставителят да принадлежи към структура на МВР.

Съгласно Заповед № Из-3097/29.12. 2010 г. за утвърждаване на класификатор на

длъжностите в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи, обнародвана Дв бр. 10/2011 г., длъжностите "технически сътрудник" категория "Е" , спадат към изпълнителския персонал и за заемането им не се изисква първоначална подготовка. Само по силата на заеманата длъжност не е доказана компетентността на актосъставителя - да осъществява самостоятелно контрол за спазването на закона и съставяне на актове за установяване на нарушения по ЗДвП, тъй като поради изпълнителския характер на осъществяването функции не може да взема самостоятелно решения и съответно няма контролни правомощия.

Действително, с жалба пред районния съд не е въведено като твърдение неправилност на решението поради некомпетентност на актосъставителя. Такова обаче е направено пред настоящата инстанция, а и съгласно чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция служебно следи за съответствие на решението с материалния закон. Несъответствието е налице, тъй като преценката за съставянето на АУАН от компетентен орган не произтича по силата на заеманата длъжност от актосъставителя и не се основава на доказателствата по делото. Тази преценка като необоснована, не съответства на материалния закон - чл. 189, ал. 1 ЗДвП и разпределението на функциите и правомощията в йерархичната структура на МВР.

Със съставянето на АУАН се образува административно-наказателното производство - чл. 36 ЗАНН. Съставянето на акта от некомпетентен орган опорочава образуването на производството и поради това е съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо самостоятелно основание за отмяна. Обстоятелството дали актосъставителят е компетентен, е следвало да бъде установено от въззивния съд, в това число и при изпълнение на задължението му по чл. 107, ал. 2 НПК да събира служебно доказателства, понеже се касае за въпрос по отношение на допустимостта да се образува административно-наказателно производство, за който следи служебно. Поради това е допуснато и нарушение на процесуалните правила относно събирането на доказателствата.

Известна е административната практика на СДВР за възлагане на правомощия на актосъставители по ЗДвП на лица, заемащи изпълнителски длъжности, включени в изричен списък за съответната година, но само след проведено обучение и изпит по прилагането на ЗДвП, съгласно изрична заповед на директора на същата дирекция, която не е събрана като доказателство по делото. За евентуалното съществуване на компетентност при такива обстоятелства по отношение на конкретния актосъставител е следвало да бъдат събрани доказателства от въззивната инстанция.

Касационната инстанция не следва да обсъжда касационните доводи относно съставомерността и квалификацията на деянията, за които е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора, тъй като не могат да бъдат разрешени въпросите относно допустимостта на административно-наказателното производство, във връзка с което е издадено процесното НП.

По изложените съображения, касационната жалба е основателна, налице е соченото касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. с ал. 2 НПК - неправилно приложение на закона. Пред касационната инстанция с чл. 220 от АПК е въведена забрана за нови фактически установявания, с оглед на което, на основание чл. 222, ал.2 от АПК след отмяната на въззивното решение делото следва да бъде върнато на друг състав на съда за разглеждането му от фазата на съдебното следствие - събиране на доказателства относно компетентността на актосъставителя към датата на съставянето

на процесния АУАН.

Воен от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от от 10.12.2012 г., по н.а.х.д. № 16368/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав като

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда от фазата на съдебното следствие.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....